

IN MEMORIAM PROF. DR. Z. W. SNELLER

Ter nagedachtenis van Prof. Sneller, overleden 10 Nov. 1950, werd op 13 Nov. een bijzondere faculteitsvergadering gehouden, waar door den decaan de volgende gedachtenisrede werd uitgesproken.

De Economische Faculteit aan de Vrije Universiteit was dit jaar zo goed begonnen. Het definitief betrekken van de gebouwen aan de Koningslaan gaf aan de faculteit een eigen beslotenheid, waarin zij zich waarlijk thuis kon gevoelen. En zo gevoelden wij ons inderdaad een bij elkaar horend geheel, een huisgezin, als U wilt. En niemand zal betwisten, wanneer ik zeg, dat in dit gezin Prof. Sneller de vader was. Hij was van meet af aan de samenbinder en de gezagsdrager bij uitnemendheid. Wij kunnen ons deze faculteit niet denken zonder Prof. Sneller. Maar de dood is onverbiddelijk, en wij zullen ons deze faculteit moeten denken zonder zijn werkkraft, zijn élan, zijn stuwkraft.

Daarom zijn wij vandaag diep bedroefd en verslagen, nu wij stil moeten staan bij dit onherstelbare verlies.

Ik had wel eens gedacht aan een bijeenkomst als deze, maar dan in een geheel andere situatie. Wanneer Prof. Sneller zijn gezondheid had mogen behouden, zouden wij over drie jaar bij elkaar zijn geweest om zijn afscheid te vieren. Het zou een bijeenkomst zijn geweest, wel met een vleugje weemoed, maar toch overigens met een feestelijk karakter. Wij zouden hem hebben toegesproken, en wij zouden hem hebben verteld van onze grote waardering en dankbaarheid. En hij zou dan het woord hebben genomen op de hem eigen bijzondere wijze, gevoelig, maar nooit sentimenteel; en hij zou ons nog eens hebben gewezen op onze plicht en onze taak. Want hij sprak nooit, zonder tevens — soms als terloops — een goede raad, een klemmend advies te geven.

Slot van blz. 2177

worden teruggedrongen. Het gaat hier vóór en boven alles om het volbrengen van een taak, die voor ieder hoge roeping en plicht is. Als gelovigen krijgen wij daarin niet anders dan een deel van onze opdracht in de wereld te vervullen. Het geldt eenvoudig een roeping vanwege den God van ons leven. De gedachte aan voordeel in een of ander opzicht telt daarbij niet mee. Zij komt als overweging, of wij al dan niet zullen meedoen, geen moment zelfs in aanmerking. Ons past bij het zien van die roeping uitsluitend gehoorzaamheid en trouw.

Ieder heeft naar de mate van de krachten, waarover hij op stoffelijk en zedelijk gebied beschikt, de bedoelde taak mede aan te vatten. Niemand mag zich afzijdig houden. Ook bij het oefenen van critiek

mag de bereidheid om zich volledig te geven aan deze taak, geen ogenblik in twijfel gelaten worden. Of het al dan niet iets oplevert voor mij persoonlijk of voor een bepaald terrein van practischen arbeid, doet niet ter zake. Allen zonder uitzondering moeten wij op onze post staan.

Dit mag inderdaad als eis gesteld worden, indien deze Universiteit, naar den opzet van haar stichters, terecht als een geloofstuk is te beschouwen en zolang hun opvolgers en degenen, die ook heden nog aan haar arbeiden, haar als zulk een geloofstuk blijven eerbiedigen en bejegenen.

Op de roeping, die hier voor ieder gelovige ligt, kan en mag een vraag van twijfel en teleurstelling, gelijk in dit artikel aan de orde kwam, niet van invloed zijn. Die hoge roeping blijft op ons beslag leggen, los van elken twijfel die rijst en afgescheiden